

บทที่ 3

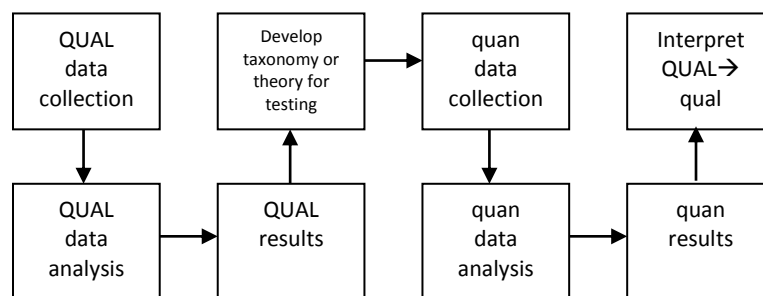
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ (1) เพื่อสังเคราะห์ข้อความที่บ่งชี้ความสุขในการทำประกันคุณภาพของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน (2) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของความสุขในการทำประกันคุณภาพของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน และ (3) เพื่อนำเสนอแนวทางการทำประกันคุณภาพอย่างมีความสุขให้กับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย สำหรับวิธีดำเนินการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบแผนการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ออกแบบโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Methods Research) ระหว่างวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative method) และวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative method) โดยแบบแผนของการวิจัยที่นำมาใช้ คือ การวิจัยแบบผสมเชิงสำรวจ ประเภทโมเดลการพัฒนาสารบบที่เน้นการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ (Exploratory Design: Taxonomy Development Model: QUAL emphasized) และเน้นการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพก่อนนำไปวิเคราะห์ต่อในเชิงปริมาณ (Creswell, 2005; Creswell & Plano Clark, 2007)

ภาพประกอบ 12 การออกแบบการวิจัยแบบ Exploratory Design: Taxonomy Development Model
(QUAL emphasized) (Creswell & Plano Clark, 2007)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่องนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานซึ่งมีแบบแผนการวิจัยแบบ Exploratory Design: Taxonomy Development Model: QUAL emphasized ที่ระบุให้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพก่อนนำผลไปวิเคราะห์ต่อในเชิงปริมาณ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงออกแบบและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ส่วนตามระยะของการวิจัย ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

จะดำเนินการในระยะที่ 1 การสังเคราะห์ข้อความที่บ่งชี้ความสุขในการทำประกันคุณภาพ การเลือกผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) โดยเทคนิคกลุ่มรู้ชัด (Known group technique) เพื่อให้ได้รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ (1) เคยมีประสบการณ์เป็นประธานผู้ประเมินคุณภาพภายในหรือภายนอก และ (2) ยินดีให้ข้อมูลอย่างเปิดเผย โดยการเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพจะต้องครอบคลุมทุกสาขาวิชาตามกรอบของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ ได้เลือกผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพที่เข้าเกณฑ์ข้างต้น จำนวน 16 คน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพที่มีประสบการณ์เคยเป็นประธานผู้ประเมินคุณภาพภายในหรือภายนอก และได้รับการคัดเลือกเป็นผู้ให้ข้อมูลในเชิงคุณภาพ

กลุ่มสาขาวิชา	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่งและสังกัด
1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	ศ. พล.ต.หญิง พญ. วนิช วรรณพุกษ์	คณบดีสำนักวิชาแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ตารางที่ 2 (ต่อ)

กลุ่มสาขาวิชา	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่งและสังกัด
2. วิทยาศาสตร์กายภาพ และชีวภาพ	รศ.ดร. วศิน อิงคพัฒนากุล	รองอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร
3. วิศวกรรมศาสตร์	รศ.ดร. สุจิต คุณธนกุลวงศ์	นายกสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. สถาปัตยกรรมศาสตร์	อ. พวงเพ็ญ วิบูลย์สวัสดิ์	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมือง และ นฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
	รศ. จันทน์ เพชรานนท์	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
5. เกษตรศาสตร์	รศ. กมลพรรณ นามวงศ์พรหม	คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
6. บริหาร พานิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว และ เศรษฐศาสตร์	รศ.ดร. พนารัตน์ ปานมณี	คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
	รศ. จรินทร์ เทศวานิช	คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
7. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	ศ.ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
	รศ. เทือน ทองแก้ว	อดีตรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
	ดร. สุวัฒน์ เงินน้ำ	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
8. ศิลปกรรม วิจิตรศิลป์ และประยุกต์ศิลป์	ผศ. อริยา สุอังคะวาทีน	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
9. มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	ศ. พล.ต.ต. ดร. เกียรติพงษ์ มีเพียร	วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
	ศ. ดร. ดิน ปรัชญพฤทธิ	อดีตรองอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
	ศ. ดร. ปรัชญา เวสารัชช์	อดีตรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
	พล.ต.ท. อมรรักษ์ หุวะนันทน์	สำนักงานนายตำรวจราชสำนัก

2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

ประชากร คือ อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย จำนวน 13,810 คน ที่มาจกสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 72 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัย จำนวน 40 แห่ง สถาบัน จำนวน 9 แห่ง และวิทยาลัย จำนวน 23 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 3 มิถุนายน 2556; สืบค้นจากเว็บไซต์ <http://www.cheqa.mua.go.th>)

กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย จำนวน 1,166 คน ที่มาจกสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย จำนวน 72 แห่ง อย่างไรก็ตาม จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เก็บได้จริงสำหรับการวิจัยเรื่องนี้เท่ากับ 477 คน คิดเป็นร้อยละ 40.91 แม้ว่าจะมีสัดส่วนการตอบกลับค่อนข้างน้อย แต่ก็ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำหรือข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมลิสเรล ซึ่งกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำไว้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์จะต้องมีจำนวนเท่ากับ 20 เท่าของจำนวนตัวแปรสังเกตได้ (Hair, Anderson & Tatham & Black, 1998; Stevens, 1996; Jöreskog & Sörbom, 1993; นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

สำหรับการคำนวณขนาดตัวอย่าง (Sample size) และการสุ่มตัวอย่าง (Sampling) ที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

(1) การคำนวณขนาดตัวอย่าง

ข้อมูลที่ศึกษาเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ โดยทราบขนาดของประชากร (N) คือ อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย จำนวน 4,118 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้การคำนวณตามสูตรยามานะ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

โดยที่	n	คือ	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
	N	คือ	ขนาดประชากร เท่ากับ 13,810
	e	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่าง เท่ากับ 0.05

$$\text{แทนค่าในสูตร } n = 13,810 / 1 + 13,810 (0.05)^2 = 388.74$$

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจะใช้วิธีการวิเคราะห์โมเดลโครงสร้าง (Linear Structural Relationship: LISREL) เพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีความเป็นไปได้สูงสุด (Maximum likelihood) ซึ่งกำหนดให้ตัวอย่างควรมีขนาดใหญ่ อย่างน้อย 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ (Hair, Anderson & Tatham & Black, 1998; Stevens, 1996; Jöreskog & Sorbom, 1993; นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ มีตัวแปรสังเกตได้เท่ากับ 14 ตัวแปร ดังนั้น เกณฑ์ขั้นต่ำของกลุ่มตัวอย่าง คือ จำนวน 280 คน

อย่างไรก็ตาม ในระยะที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของความสุขในการทำประกันคุณภาพ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เนื่องจากยังไม่ทราบจำนวนพารามิเตอร์ที่แน่นอนที่ต้องการประมาณค่า ดังนั้น เพื่อให้จำนวนตัวอย่างเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองโดยใช้โปรแกรมลิสเรล เวอร์ชัน 8.80 ผู้วิจัยจึงได้เก็บตัวอย่างเพิ่มขึ้นจากขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้อีก 3 เท่า เพื่อให้ได้แบบสอบถามกลับมาตามจำนวนที่คาดหวัง เพราะมีความเป็นไปได้ว่าระหว่างการเก็บข้อมูล แบบสอบถามบางฉบับอาจขาดความสมบูรณ์ สูญหายไป หรือไม่ตอบกลับมา ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่คำนวณใหม่ คือ $388.74 \times 3 = 1,166.22$ หรือประมาณ 1,166 คน

(2) การสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบโควต้า (Quota sampling) เพื่อให้ได้สัดส่วนที่เท่ากันในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่ง และการเลือกตัวอย่างแบบโควต้าจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 72 แห่ง เพื่อให้ได้ผลการทดสอบที่แม่นยำมากยิ่งขึ้นตามเกณฑ์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงเลือกตัวอย่างโดยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่งคัดเลือกผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 20 คน เพื่อให้ครอบคลุมขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

เครื่องมือวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ฉบับ ได้แก่ (1) แบบบันทึกการสังเคราะห์เอกสาร (Document synthesis note) (2) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) และ (3) แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบบันทึกการสังเคราะห์เอกสาร นำมาใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมคุณภาพและวัฒนธรรมคุณภาพ องค์ประกอบของความสุขในการทำงาน และวิธีการสร้างความสุขในการทำงาน

2. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก นำมาใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสุขในการทำประกันคุณภาพ และความจำเป็นในการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายหรือแนวทางในการสร้างความสุขในการทำประกันคุณภาพสำหรับอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

3. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ คือ

3.1 แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) นำมาใช้เพื่อเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพที่มีประสบการณ์เคยเป็นประธานผู้ประเมินคุณภาพภายในหรือภายนอก เกี่ยวกับ (1) องค์ประกอบ ตัวแปร หรือข้อความที่บ่งชี้ความสุขในการทำประกันคุณภาพของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน และ (2) วิธีการสร้างความสุขในการทำประกันคุณภาพของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

3.2 แบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Questionnaire) นำมาใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของความสุขในการทำประกันคุณภาพของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยแบบสอบถามดังกล่าว แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความสุขในการทำประกันคุณภาพ

ตอนที่ 3 วิธีการสร้างความสุขในการทำประกันคุณภาพ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

โดยตอนที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และคำถามปลายเปิด (Open-ended question) ตอนที่ 2-3 มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 5 ระดับ สำหรับตอนที่ 2 นำมาใช้เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความที่บ่งชี้ความสุขในการทำประกันคุณภาพของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยมีเกณฑ์ประเมินดังนี้

ระดับของความคิดเห็น

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยด้วย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

สำหรับตอนที่ 4 มีลักษณะเป็นแบบคำถามปลายเปิด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยทั้ง 3 ฉบับ ใช้วิธีการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีของความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับแบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (แบบสอบถาม ตอนที่ 2-3) ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Internal consistency reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลการวิเคราะห์พบว่า IOC มีค่าอยู่ระหว่าง 0.66-1.00 ส่วนแบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (แบบสอบถาม ตอนที่ 2) ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค และหลังจากที่ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา จำนวน 30 คน พบว่า ได้ค่า $\alpha=0.95$

ตารางที่ 3 เครื่องมือวิจัยจำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ที่	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ประเภทของเครื่องมือวิจัย	การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย
1	ผู้วิจัย	แบบบันทึก	ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)
2	ผู้เชี่ยวชาญการประกันคุณภาพ	แบบสัมภาษณ์เชิงลึก	ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)
3	อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	แบบสอบถาม	ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Internal consistency reliability)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขอบข่ายของข้อมูล สำหรับการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการใน 2 วิธี คือ (1) ใช้วิธีการส่งและรับกลับมาทางไปรษณีย์หรืออีเมลของผู้วิจัย และ (2) การใช้แบบสอบถามออนไลน์ โดยให้สถาบันอุดมศึกษาส่งต่อ Link คือ <http://goo.gl/forms/8KseukwBQW> ไปยังผู้บริหารและอาจารย์แห่งละ 20 คน

สำหรับขอบข่ายของข้อมูลที่ศึกษา ประกอบด้วย

1. ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แนวคิดเกี่ยวกับความสุขในการทำงาน องค์ประกอบของความสุขในการทำงาน และวิธีการสร้างความสุขในการทำงาน

2. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความจำเป็นในนำเสนอแนวทางในการสร้างความสุขในการทำประกันคุณภาพให้กับอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

3. ข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพเกี่ยวกับข้อความที่บ่งชี้ความสุขในการทำประกันคุณภาพ และวิธีการสร้างความสุขในการทำประกันคุณภาพของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และจัดกลุ่มข้อมูลตามประเด็นที่ต้องการศึกษา โดยการนำข้อมูลเชิงคุณภาพมาวิเคราะห์ความถี่และจัดกลุ่ม (Qualitative themes) และแปลความหมายโดยใช้หลักการให้เหตุผลเชิงตรรกะ (Logical reasoning)

2. ข้อมูลเชิงปริมาณ

2.1. สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive statistics) ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2.2 สถิติเชิงสรุปอ้างอิง (Inferential statistics) ประกอบด้วย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second order confirmatory factor analysis) และการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการสร้างความสุขในการทำประกันคุณภาพสำหรับอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยโปรแกรมลิสเรล เวอร์ชัน 8.80

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการวิจัย คือ 1 ปี (เดือนกรกฎาคม-มิถุนายน 2557) โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การสังเคราะห์ข้อความที่บ่งชี้ความสุขในการทำประกันคุณภาพ ระยะที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของความสุขในการทำประกันคุณภาพ และระยะที่ 3 การนำเสนอแนวทางการส่งเสริมให้อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทำประกันคุณภาพอย่างมีความสุข สำหรับวิธีการเก็บข้อมูลในแต่ละระยะแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 วิธีการทำวิจัยแบบผสมจำแนกตามระยะและขั้นตอนดำเนินการทำวิจัย

ระยะที่	ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	วิธีการ
1. สังเคราะห์ข้อความที่บ่งชี้ความสุขและศึกษาวิธีการสร้างความสุข	1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	เชิงคุณภาพ (QUAL)
	1.2 สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ	เชิงคุณภาพ (QUAL)
	1.3 สอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพ	เชิงคุณภาพ (QUAL)
2. วิเคราะห์องค์ประกอบของความสุขในการทำประกันคุณภาพ	2.1 สร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย	เชิงปริมาณ (quan)
	2.2 เก็บรวบรวมข้อมูล	เชิงปริมาณ (quan)
	2.3 วิเคราะห์ ทดสอบ และสรุปผลการวิเคราะห์	เชิงปริมาณ (quan)
3. นำเสนอแนวทางการส่งเสริมให้อาจารย์ทำประกันคุณภาพอย่างมีความสุข	3.1 ยืนยันโมเดลการวัดความสุขในการทำประกันคุณภาพ	แปลผลเชิงคุณภาพ ไปเชิงปริมาณ (QUAL→quan)
	3.2 นำเสนอแนวทางการส่งเสริมให้อาจารย์ทำประกันคุณภาพอย่างมีความสุข สรุป และอภิปรายผลการวิจัย	เชิงคุณภาพ (QUAL) + เชิงปริมาณ (quan)

จากตารางที่ 4 สรุปได้ดังนี้

ระยะที่ 1 การสังเคราะห์ข้อความที่บ่งชี้ความสุขในการทำประกันคุณภาพของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย และศึกษาวิธีการสร้างความสุขในการทำประกันคุณภาพ ใช้วิธีการเชิงคุณภาพ (QUAL) ในการเก็บข้อมูลวิจัย มีจำนวน 2 กิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ (1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของความสุข และวิธีการสร้างความสุขในการทำงาน และสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ และ (2) สอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพ จำนวน 10 คน

ระยะที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของความสุขในการทำประกันคุณภาพของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ใช้วิธีการเชิงปริมาณ (quan) มีจำนวน 3 กิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ (1) สร้างแบบสอบถาม และ (2) เก็บรวบรวมข้อมูล และ (3) พัฒนาโมเดลการวัดองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของความสุขในการทำประกันคุณภาพ ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลลิสรัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และแปลผลการวิเคราะห์

ระยะที่ 3 การนำเสนอแนวทางการส่งเสริมให้อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยทำประกันคุณภาพอย่างมีความสุข ใช้วิธีการแปลผลจากเชิงคุณภาพ ไปเชิงปริมาณ (QUAL→quan) และสรุปผลร่วมกันระหว่างวิธีการเชิงคุณภาพ (QUAL) และวิธีการเชิงปริมาณ (quan) มีจำนวน 2 กิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ (1) ยืนยันโมเดลด้วยวิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพ และ (2) นำเสนอแนวทางการส่งเสริมให้อาจารย์ทำประกันคุณภาพอย่างมีความสุข สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

